

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14796

гр. София, 17.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в
закрито заседание на 17.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

като разгледа дело номер **4449** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.4 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.25, ал.3 от Закона за управление на агрохранителната верига /ЗУАВ/.
Образувано е по искане на „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД за спиране предварителното изпълнение на Разпореждане № 4683/24.03.2026г., издадено от инспектор в ОДБХ - П., инкорпорирано в жалба срещу посочения акт.

С посоченото разпореждане, на основание чл.24, ал.1 ЗУАВ и чл.138, § 2, б.„г“ от Регламент (ЕС) 2017/625 е забранено транспортирането, търговията и преработката на пилешко бутче „Бегриид“ – 332 кг и свинско контрафиле – 318,5 кг, в общо количество 650,5 кг, намиращи се в обект „Предприятие за производство на овкусено бяло и червено месо, преупаковане и преработка на месни продукти и търговия с тях“, стопанисван от оспорващото дружество.

От фактическа страна в жалбата се излага, че пилешките бутчета представляват полуфабрикат, който се разфасова и препакетира от оригиналната опаковка в кашони, прехвърля се в насипно състояние в бокс палети и се препакетира в потребителски разфасовки от 1 кг без промяна на характеристиките, при контролирани температурни условия, при пълно спазване на хигиенните изисквания. По отношение на свинското контрафиле е заявено, че представлява междинен продукт – заготовка, който се изважда от оригиналния пакет, поставя се в „чорап“ или еластична мрежа с цел оформяне в цилиндрична форма с еднаква широчина и височина в началото и края, след което се съхранява в хладилна камера за подмръзване. По този начин се постигало равномерното разрязване на стекове, мариновани и опаковани в тарелки с еднакъв брой стекове по изискване на топлата точка на търговската верига. Описаните дейности били част от утвърдения технологичен процес, като от представените документи било видно, че стоките са годни. Разпореждането не било съобразено с тях, не били направени изследвания за удостоверяване годността на продуктите. Приложената мярка се явявала необосновано тежка и дружеството щяло да претърпи от прилагането ѝ вреди в изключително големи размери. Въз основа на това е направено искането за спиране изпълнението на обжалвания акт до приключване на съдебното производство.

Ответникът по оспорването и така направеното особено искане, не е ангажирал становище по жалбата.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата и приложените по делото документи, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл.24, ал.1 ЗУАВ, ръководителите на съответните ведомства по чл.7, в рамките на тяхната компетентност и в зависимост от тежестта на установените нарушения, прилагат една или няколко от мерките по чл.138, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625.

В конкретния случай с оспорения акт е приложена мярката по чл.138, § 2, б.“г“ от Регламент (ЕС) 2017/625 - забраняване пускането на пазара и движението на процесните стоки.

Според чл.25, ал.1, т.2 ЗУАВ мерките по чл.138, § 2, б.“г“ от Регламент (ЕС) 2017/625 се прилагат с разпореждане от длъжностното лице, осъществяващо официален контрол, а според ал.3 индивидуалните административни актове по ал.1 се съобщават и могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс като обжалването на актовете не спира тяхното изпълнение.

Посоченото представлява отклонение от общия принцип за суспензивния ефект на жалбата, регламентиран в чл.166, ал.1 АПК. Според ал.4 на с.р., допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, както е в процесния случай, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол. В процесния случай разпоредбата на чл.25, ал.3 ЗУАВ не предвижда подобно изключение, следователно е налице годин предмет на оспорване. Жалбата е подадена от адресата на акта, чиято правна сфера той засяга неблагоприятно и в срока за оспорване.

С оглед горното съдът намира, че искането, с което е сезиран е допустимо, а разгледано по същество – неоснователно, по следните съображения:

В съответствие с нормата на чл.166, ал.4 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2 - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Следва да се посочи, че хипотезата по ал.2 касае допуснатото от административния орган с нарочен акт разпореждане за предварително изпълнение – такова, според чл.60, ал.1 АПК, може да бъде допуснато, когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда. В тази хипотеза в тежест на административния орган е да докаже наличието на една или повече от посочените предпоставки, само при наличието на които може да бъде изключено суспензивното действие на жалбата.

Обратно, в хипотезата по чл.166, ал.4 АПК наличието на тези предпоставки е презюмирано от законодателя с допускането на предварително изпълнение на акта със самата законова разпоредба. Съответно в тежест на оспорващия е да докаже, че вредите, които биха настъпили за него от предварителното изпълнение на акта, по тежест са съизмерими и противопоставими на общественения интерес, в защита на който е допуснато предварителното изпълнение *ex lege*.

В конкретния случай искането е формулирано бланкетно – да се спре изпълнението на заповедта до приключване на производството по оспорването ѝ с влязъл в сила съдебен акт поради това, че ще причини на оспорващия вреди в изключително големи размери. Разпореждането обаче не е за унищожаване на процесните стоки – с него се забранява транспортирането, търговията и преработката на месните заготовки, т.е. няма пречка същите да бъдат съхранявани при

съответните изисквания до доказване на годността им. От друга страна, видно от приложения по делото Констативен протокол № 0032707/24.03.2026г. в обекта са констатирани редица нарушения на хигиенните изисквания, довели до прилагане на процесната мярка. Предвид това твърдението на жалбоподателя за настъпване на вреди в големи размери от изпълнението на ПАМ /по подразбиране имуществени/, не може да бъде противопоставено на риска за общественото здраве и живота на гражданите от разпространяването в търговската мрежа на месни продукти, обработвани и съхранявани при нарушение на нормите за хигиена и температурни режими. Въз основа на горното съдът приема искането за неоснователно и като такова то следва да бъде отхвърлено.

За пълнота следва да се посочи, че при установяване незаконосъобразност на оспорения акт, жалбоподателят разполага с възможността да потърси обезщетение за причинените му вреди по реда на ЗОДОВ.

Водим от горното и на основание чл.166, ал.4 АПК вр. чл.25, ал.3 ЗУАВ, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД за спиране предварителното изпълнение на Разпореждане № 4683/24.03.2026г., издадено от инспектор в ОДБХ - П., инкорпорирано в жалба срещу посочения акт.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: